

Буда

Євген Дудар

Курсівка в мене була. Залишалося знайти квартиру. Я стояв посеред подвір'я, перед господарем, і просив:

— Може, хоч на горищі?.. Літо ж, погода...

— На горищі живуть, — повідомив він байдуже.

— А в отой хлівчик?

— Вчора зайняли.

— Ви знаєте, я уже й з курми жив би, щоб тільки курсівка не пропала. Так важко було дістати, — признався я.

— У курнику вже одна сім'я живе.— Його погляд упав на здоровенну собачу буду: — Хіба що он, буда. Рекс, нехай йому земля буде пухом, віддав богові душу... Ви маленький... Вмістися вільно. Тут перед вами один жив. Навіть вищий за вас. Ноги в дірку висовував.

Я погодився. Нехай буда, аби на подвір'ї. Подвір'я огорожене щільним дощаним парканом. Усе ж не намет десь на відшибі, куди будь-хто може залізти й потягнути останні штани.

— Матрац вам, звичайно, не потрібний, — вводив мене в курс господар.— Настелемо морської трави... І тепло... І безпечно тут. І ніхто не залізе. Подумає, що пес там...

У буді мені навіть сподобалося. Як-не-як, сам. Наче в особняку. Ніхто під боком не хропе. Буда в тіні, під гіллястим абрикосом. Не пече сонце. В разі потреби можна буде її перетягнути в інше місце.

Ніч переспав. Нічого. Можна терпіти. Снилось, правда, ніби я прив'язаний за шию ланцюгом.

Вранці до мене підійшов господар.

— Вночі ви кілька разів гавкали. Як справжній робака. Я розумію, це ви жартома. Але якби ви погодилися щоночі отак: кілька разів погавкувати, я менше з вас узяв би за житло... Самі розумієте, сад... город...

Згодився. Що мені важко кілька разів серед ночі гавкнути?

Насобачився так, що під кінець тижня став навіть підвивати. Тільки трохи маркотно бувало, коли підходив до брами й читав попередження: "Обережної У дворі злий пес!"

Наприкінці сезону я так увійшов у роль, що коли господар, прощаючись, подав мені руку, я гаркнув і вкусив його за пальця. Тоді кинувся до горла. Хотів перегризти.

Його врятував сусід. І заявив при цьому:

— Буда! В усьому винна буда. З людини робить звіра. Мій також кусався. Так я його, сплячого, на ланцюг прив'язував... За ногу...